

24. Ján Jakub Stunder, *Podobizeň Petra Kubinyiho*, 1807, olej.

lebo ten istý rok ho už zamestnával viacerými objednávkami aj Stunderov mecenáš, gróf Emanuel Csáky, vo svojom hodkovskom kaštieli. Zaiste práve Stunderovým prostredníctvom si získal Rombauer priazeň spišského dedičného župana.

Rombauerove práce samy nepoukazujú na to, že by sa bol býval systematicky podroboval školskému drilu; svojou kolísavou úrovňou a často prekvapivými diletantskými naivnosťami zdajú sa skôr výslednicou samorastlého, nespútaného, iba príležitostne usmerňovaného talentu. V zozname

žiakov viedenskej akadémie Rombauer skutočne nie je uvádzaný; pri jeho mladom veku ťažko možno pritom predpokladať, že by sa bol býval odborne vzdelával v niektorom vzdialenejšom výtvarnom centre. Skutočnosť, že mu relatívne mladému — 21-ročnému — zverujú pomerne náročné práce portrétna a krajinárske, poukazuje však na to, že si musel základy výtvarného vyjadrovania predsa niekde osvojiť. Vďaka za ne, zrejme, práve J. J. Stunderovi. Obdobné črty, ktoré sa ukazujú pri pozornejšom porovnávaní prác oboch umelcov,